

Sygn. akt: X C 500/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny, w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Ł. S.

o zapłatę

orzeka:

I oddała powództwo,

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17.05.2015r. powód (...) sp. z o.o. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 3688,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu. W uzasadnieniu podano, że pozwany był studentem w Wyższej Szkole (...) w W. i zobowiązał się do terminowego uiszczania opłat związanych z odbywaniem studiów. Dodano, że mimo przyjętego zobowiązania, pozwany nie uregulował w całości należnych opłat. Powód stał się wierzycielem pozwanego na podstawie umowy o zakup wierzytelności z dnia 9 listopada 2011 roku. Strona powodowa wzywała pozwanego listem poleconym do zapłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże pozwany w/w należności nie uregulował.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Referendarz sądowy w tutejszym Sądzie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz zasądził od pozwanego na przez powoda kwotę 642 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, bowiem umowa o świadczeniu usługi edukacyjnej została zawarta w dniu 02.08.2006r., a decyzja o skreśleniu z listy studentów wydana została w dniu 02.02.2007r. W piśmie procesowym z dnia 16.12.2015r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał podniesiony zarzut przedawnienia oraz podniósł zarzut sprzeczności roszczenia z zasadami współżycia społecznego oraz nadużycia prawa podmiotowego.

Powód odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 roku, sygn. akt III CZP 67/15 wskazując, że roszczenie o zapłatę chesnego przedawnia się z upływem 10 lat.

W dalszym piśmie procesowym pozwany wskazał, iż nigdy nie złożył ślubowania oraz nie podjął studiów, a zgodnie z §2 regulaminu (...), przyjęcie w poczet studentów następuje z chwilą immatrykulacji. Wskazano, że pozwany nie nabył statusu studenta, a zatem żądanie jest bezzasadne.

W odpowiedzi na ten zarzut powód przedłożył akt ślubowania wystawiony na nazwisko M. S., ale podpisany imieniem i nazwiskiem innej osoby.

W dalszych pismach procesowych, a strona pozwana również na rozprawie, podtrzymało swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 sierpnia 2006 r. Ł. S. zawarł z Wyższą Szkołą (...) w W. umowę o warunkach odpłatności, zgodnie z którą zobowiązał się do uiszczania opłat m. in. w postaci czesnego w kwotach 450 zł miesięcznie płatne do dnia 10 miesiąca poprzedzającego, I rata do 10.09.2006r., X rata do 1.06.2007r. W §8 umowy przewidziano możliwość wypowiedzenia umowy ze skutkiem na koniec semestru, w którym nastąpiło wypowiedzenie.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa – k. 23-24,

Pozwany nie przystąpił do żadnych zajęć na uczelni, nie złożył ślubowania, nie przystąpił do żadnego egzaminu. Nie poinformował też uczelni, że nie będzie studiował na wybranym kierunku, mimo podpisania umowy.

Dowód: akta osobowe Ł. S. – k. 170-178,179,

Pozwany nie uiszczył żadnej raty czesnego.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- karta rozliczenia z dnia 04.11.2011r. – k. 37

Decyzją Rektora Wyższej Szkoły (...) w W. z 2 lutego 2007 r. Ł. S. został skreślony z listy studentów z powodu zaległości w opłacie czesnego. Pozwany nie odwołał się od decyzji.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Decyzja z dnia 02.02.2007r. – k.39

W dniu 9 listopada 2011 r. (...) w W. zawarła z (...) finansowo prawne M. K. sp.j. w W. umowę przelewu wierzytelności, obejmującą m.in. wierzytelność przysługującą wobec Ł. S..

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 40,

wyciąg z załącznika k. 41

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów i okoliczności bezspornych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów przedłożonych przez strony oraz nadesłanych z (...) w W., bowiem strony nie kwestionowały ich autentyczności, a ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Teczka osobowa studenta Ł. S. potwierdziła, iż nie złożył on ślubowania, ani nie przystąpił do zajęć na uczelni.

Bezsporne w sprawie było to, że pozwany zawarł w dniu 02.08.2006r. umowę z poprzednikiem prawnym powoda, na mocy której za pierwszy semestr studiów miał zapłacić 1800 zł, czego nie uczynił. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał

się do ustalenia zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia zarzutu, iż pozwany nie został studentem uczelni, a zatem nie powinien płacić czesnego, oraz zarzutu przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu pierwszy z zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną okazał się niezasadny. Prawdą jest, że pozwany nie złożył ślubowania i nie przystąpił do zajęć, jednak nie zwalniało go to z umowy zawartej z uczelnią. Pozwany, w umowie zobowiązał się do zapłaty czesnego, w umowie przewidziano możliwość jej wypowiedzenia, natomiast nie przewidziano, że warunkiem skuteczności umowy będzie podpisanie aktu ślubowania, czy przystąpienie do zajęć. Można wyobrazić sobie sytuację, że student nie podpisze aktu ślubowania, a będzie uczęszczał na zajęcia lub że nawet nie będzie uczęszczał na zajęcia, a przystąpi do egzaminów. Oczywistym byłoby, że w takich przypadkach student musiałby uiścić czesne, mimo nie zachowania wszelkich formalności. Umowa zatem, w ocenie Sądu, była wiążąca dla pozwanego i zobowiązywała go do zapłaty czesnego, nawet gdy nie przystąpił on do studiów.

Zasadny natomiast okazał się podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwanego łączyła z (...) w W. umowa o warunkach odpłatności za studia, zawarta w czasie obowiązywania ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tj. Dz.U. 2012, poz. 572 ze zm.), zgodnie z którą warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej (ówczesny art. 160ust.3, obecnie art. 160a ust.1 ustawy). W ocenie Sądu, umowa zawarta przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda stanowi samodzielny typ umowy, której elementy istotne określa w/w ustawa. Do umowy łączącej pozwanego z uczelnią będą zatem miały zastosowanie przepisy w/w ustawy – art. 160a ust. 7 dodany ustawą z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 05.09.2014), która weszła w życie z dniem 1 października 2014r. Zgodnie z treścią art. 160a ust.7 “roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat.” Zastosowanie trzyletniego okresu przedawnienia do umowy łączącej strony wynika bezpośrednio z treści art. 32 cytowanej ustawy z dnia 11 lipca 2014r. Zgodnie z treścią tego przepisu do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne (...)zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 160a ust.7 ustawy.

Umowa między pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda zawarta została w dniu 02.08.2006r.. Pozwany zobowiązany był do uiszczania czesnego za okres od października 2006r. do stycznia 2007r. A zatem zgodnie z obowiązującym trzyletnim terminem przedawnienia, termin przedawnienia roszczenia dochodzonego od pozwanego upłynął najpóźniej w styczniu 2010r. Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 17 maja 2015r., a więc po upływie terminu przedawnienia.

Na marginesie wskazać należy, iż uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.10.2015r., w której Sąd Najwyższy stwierdził, iż “do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia okreśoną w umowie zawartej na podstawie art. 160ust.3 ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu obowiązującym w dniu 01.10.2009r., w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, miał zastosowanie dziesięcioletni termin przedawnienia przewidziany w art. 118kc” dotyczy innego stanu faktycznego i prawnego. W opisywanej sprawie Sąd pierwszej instancji orzekał w czerwcu 2013r., a więc na gruncie stanu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie ustawy z dnia 11.07.2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (...). Termin przedawnienia roszczenia nie był wówczas wyraźnie określony ustawowo.

Podsumowując powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 160a ust.7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, oddalił powództwo jako przedawnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108kpc. Pozwany poniósł koszty w kwocie 617 zł, na które składały się koszty zastępstwa procesowego oraz opłata od pełnomocnictwa. Strona powodowa jako przegrywająca proces, winna te koszty zwrócić pozwanemu w całości.